

[Erenbjerg]

en sådan ændring vil være fuldstændig meningsløst.

Ministeren for offentlige arbejder har stillet et i sammenligning med dette ændringsforslag...

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg vil sætte pris på, at man kan høre, hvad ordføreren siger.

Erenbjerg (S):

... mere fornuftigt ændringsforslag, idet dette forslag vil sikre ordren til danske værfter. Vi kan imidlertid ikke støtte forslaget, idet det vil forrykke tidspunktet for ordreafgivelse med op til 7 uger, hvilket vil betyde masseafskedigelse, og at lukning af værfter vil blive effektueret. Vore mest truede værfter opererer med en meget, meget snæver tidshorisont, og derfor ønsker vi beslutningsforslaget ført ud i livet og ordren afgivet så hurtigt som muligt.

Hahn (CD):

Efter at ministeren for offentlige arbejder nu har stillet sit ændringsforslag uden for betænkningen, skal jeg meddele, at det konservative folkeparti, venstre og centrumdemokraterne ikke længere står som medforlagsstillere til det i betænkningen stillede ændringsforslag. Vi anbefaler ministerens forslag til vedtagelse.

Dohrmann (FP):

Som det fremgår, er der stillet 2 ændringsforslag. Det ene er ifølge betænkningen støttet af de fleste regeringspartier samt af fremskridtspartiet. Derudover har ministeren uden for betænkningen stillet et ændringsforslag gående ud på, at ordren skal forbeholdes danske værfter.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at advare ikke alene mod det, der ligger bag selve forslaget, men også imod de tanker, ministeren her gør sig. Hvis man tror, at danske værfter kan klare sig med danske ordrer, så kommer man nok til at tænke sig om en ekstra gang. Hvis danske værfter – hvad vi alle sammen naturligvis håber – skal overleve, så er det helt sikkert, at de skal have nogle ordrer fra udlandet. Hvis vi fra dansk side forbeholder det arbejde, vi skal have udført herhjemme, for egne værfter, så er det helt klart,

at vi medvirker til, at man ude i den store verden gør nøjagtig det samme, og det er i øvrigt det, skiftende danske regeringer, danske værfter og en lang række organisationer i EF og andre steder har protesteret kraftigt imod. Det er ikke de to færger, man taler om her. Det er simpelt hen et spørgsmål om at få de billigste tilbud hjem og om, hvorvidt man skal begynde at favorisere. Hvis man tror, at lille Danmark kan udkonkurrere udenlandske værfter ved at give statssubsidier, så synes jeg, at man skulle tage at kigge til Sverige, hvor jeg har hørt, at det, man giver i direkte og indirekte tilskud pr. skibsværftsarbejder, er noget med 510.000 kr. pro persona.

Jeg ser da allerhelst, at ordren bliver i Danmark, men det nytter ikke noget; man må følge spillets regler. Gør man ikke det, bliver vi isoleret. Derfor skal man stemme for vores ændringsforslag og få det udbudt i åben licitation.

Tommy Dinesen (SF):

Fra SFs side kan vi i den givne situation og på grund af de mange arbejdspladser, som står på spil, støtte det socialdemokratiske forslag. Det ville se noget mærkeligt ud, at man, når man fremsætter et forslag, som skal afhjælpe værftsproblemerne og bevare de mange arbejdspladser – især Helsingør og Nakskov er afhængige af værfterne – udbød ordren i licitation, hvilket ville forsinke det i lang tid. Derfor støtter vi socialdemokraternes forslag.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Først om ændringsforslagene. Jeg synes ærligt talt, at denne sag efterhånden har været vendt og drejet så mange gange, at jeg mener, jeg havde fuldstændig ret, da jeg ved den sidste behandling, vi havde af beslutningsforslaget, sagde, at der er tale om ren og skær forhalingstaktik fra ministeriets side i denne sag.

Det har lige fra starten været diskuteret, om færgerne skulle placeres på 2 bestemte værfter eller de ikke skulle. Det har også været diskuteret, om man skulle starte forhandlinger med de pågældende værfter om den pris, færgerne skulle leveres til. Ikke desto mindre har der i udvalget udspundet sig en lang diskussion om, hvorvidt man normalt brugte åben licitation eller man ikke gjorde